

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS BESLUT

Mål nr
7801-23

meddelat i Stockholm den 7 mars 2024

KLAGANDE

AA

Ombud: Advokat Cecilia Gunne
Lindskog Malmström Advokatbyrå
Box 27707
115 91 Stockholm

MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Skatterättsnämndens beslut den 8 december 2023 i ärende dnr 111-23/D

SAKEN

Förhandsbesked om inkomstskatt

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen undanröjer Skatterättsnämndens förhandsbesked och avvisar ansökningen.

BAKGRUND

1. Den som innehar ett investeringssparkonto ska ta upp en schablonintäkt vid inkomstbeskattningen. Intäkten utgörs av kontots kapitalunderlag multiplicerat med en räntefaktor som uppgår till statslåneräntan ökad med en procentenhet, dock lägst 1,25 procent av underlaget.
2. Avkastning på tillgångar som förvaras på ett investeringssparkonto ska inte tas upp till beskattning. Skattefriheten omfattar dock inte ränta på kontanta medel om räntesatsen någon gång under kalenderåret har överstigit statslåneräntan.
3. När reglerna infördes uppgick även räntefaktorn vid beräkandet av schablonintäkten till statslåneräntan. Denna faktor har dock höjts vid två tillfällen utan att gränsen för skattefrihet för ränta har ändrats.
4. AA ansökte om förhandsbesked för att få veta om kontanta medel som han överväger att förvara på ett investeringssparkonto till en räntesats som uppgår till statslåneräntan ökad med en procentenhet, endast ger upphov till schablonbeskattning eller om räntan på de kontanta medlen dessutom ska tas upp som inkomst av kapital. Han ansåg att räntan inte ska tas upp trots att räntesatsen överstiger statslåneräntan eftersom syftet med bestämmelsen om beskattning av ränta är att motverka arbitragemöjligheter som uppstår om räntesatsen på investeringssparkontot överstiger den räntefaktor som gäller för att beräkna schablonintäkten.
5. Skatterättsnämnden besvarade frågan med att räntan ska tas upp till beskattning i inkomstslaget kapital. Nämnden fann att bestämmelsens ordalydelse är tydlig och att det inte finns utrymme att tolka regelverket på annat sätt.

YRKANDEN M.M.

6. AA yrkar att svaret på frågan ska ändras på så sätt att han endast ska beskattas för schablonintäkten och att räntan därmed inte ska tas upp till beskattning i inkomstslaget kapital.
7. *Skatteverket* anser att förhandsbeskedet ska fastställas.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

8. Enligt 5 § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor får, efter ansökan av enskild, förhandsbesked lämnas i en fråga som avser sökandens skattskyldighet eller beskattning om det är av vikt för sökanden eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.
9. AAs ansökan om förhandsbesked avser frågan om ränta på kontanta medel som förvaras på ett investeringssparkonto ska tas upp till beskattning om räntesatsen uppgår till statslåneräntan ökad med en procentenhet och därmed motsvarar den räntefaktor som ligger till grund för beräkning av schablonintäkten enligt 42 kap. 36 § inkomstskattelagen (1999:1229).
10. Högsta förvaltningsdomstolen konstaterar emellertid att svaret på frågan följer direkt av lagtexten i 42 kap. 42 § andra stycket 3, dvs. att ränta på kontanta medel som förvaras på ett investeringssparkonto ska tas upp till beskattning om räntesatsen någon gång överstigit statslåneräntan. Det kan därför inte anses vara av vikt för AA eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning att frågan besvaras genom ett förhandsbesked (jfr HFD 2023 not. 41 och där anmärkta rättsfall).

11. Förhandsbeskedet ska således undanröjas och ansökningen avvisas.

I avgörandet har deltagit justitieråden Henrik Jermsten, Per Classon, Mahmut Baran, Petter Asp (skiljaktig) och Linda Haggren.

Föredragande har varit justitiesekreteraren Jonas Ljungberg.

SKILJAKTIG

Justitierådet Petter Asp är skiljaktig och anför följande.

1. Av begäran om förhandsbesked framgår att den fråga som AA önskar få svar på är om undantagsbestämmelsen i 42 kap. 42 § andra stycket 3 inkomstskattelagen – med hänsyn till att de skäl som ligger bakom regeln inte gör sig gällande i hans situation (jfr 42 kap. 36 § efter senare års ändringar) – inte ska tillämpas trots att situationen träffas av bestämmelsen enligt dess ordalydelse. Frågan är med andra ord om det finns tillräckliga skäl att göra ett reduktionsslut.
2. Enligt min mening kan den frågan rent principiellt inte besvaras med hänvisning endast till vad som anges i lagtexten. Det finns med den utgångspunkten inte förutsättningar att avvisa ansökningsmed angivande av att svaret på frågan följer direkt av lagtexten (jfr HFD 2023 not. 41 med vidare hänvisningar). Inte heller av andra skäl (jfr 5 och 12 §§ lagen om förhandsbesked i skattefrågor) bör ansökan avvisas.
3. En annan sak är att frågan bör besvaras på ett sätt som ligger i linje med Skatterättsnämndens förhandsbesked: det förhållandet att det har uppstått en viss diskrepans mellan 42 kap. 42 § andra stycket 3 och 42 kap. 36 § inkomstskattelagen kan inte anses utgöra tillräckliga skäl att, vid tillämpning av regler av detta slag, frångå lagtextens klara ordalydelse. Skatterättsnämndens beslut ska följaktligen fastställas.